

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága dr. Király László ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Király László ügyvéd által képviselt Zala Megyei Rendőr-főkapitányság alperes ellen közlekedési bírság ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Zala Megyei Bíróság 2009. június 9. napján kelt 9.K.20.294/2009/3. számú ítélete ellen a felperes által 4. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Legfelsőbb Bíróság a Zala Megyei Bíróság 9.K.20.294/2009/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (azaz húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000 (azaz harminchatezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú rendőrhatóság 2008. október 10-én ellenőrzés alá vonta a felperes tulajdonát képező forgalmi rendszámú járműszerelvényt, amellyel az ellenőrzés időpontjában N.Sz. és K.B. gépjárművezetők közlekedtek. Az ellenőrzés során a gépjárművezetők nem tudták átadni az ellenőrzést megelőző 28 napra vonatkozó, a teljes vezetési és pihenő időt igazoló tachográf korongokat, illetőleg a szabadságuk idejére szóló tevékenységigazoló lapokat. A hatósági eljárás során mindkét járművezető azt állította, hogy a tachográf korongok adataival nem igazolt időben szabadságon volt és otthon tartózkodott, azonban a munkáltatójuk (felperes) nem adott át számukra olyan igazolást, amellyel ezt az állításukat alátámaszthatják. Az elsőfokú hatóság a közúti közlekedésben használt menetíró készülékre vonatkozó rendelkezések megsértése miatt a felperest 2008. november 8-án kelt 20030-449/21/2008.ált. számú határozatában N.Sz. és 20030-449/22/2008.ált. számú határozatában K.B. járművezető vonatkozásában 400.000-400.000 forint közigazgatási bírság megfizetésére kötelezte. Az elsőfokú hatóság megállapította, hogy a felperes, mint a gépjármű tulajdonosa és a gépjárművezetők munkáltatója a közúti

közlekedésben használt menetíró készülékekről szóló, 1985. december 20-i 3821/85/EGK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló 124/2005.(XII.29.) GKM rendelet 6.§ (9) bekezdés a)-c) pontjában foglaltakat megsértette, amikor nem adott át gépjárművezetői részére tevékenységigazoló lapot arra az időre, amikor szabadság miatt nem végeztek munkát. A bírság összegét a hatóság a közúti árufuvarozáshoz és személyszállításhoz kapcsolódó egyes rendelkezések megsértése esetén kiszabható bírságok összegéről szóló 57/2007.(III.31.) Korm. rendelet 4.§ 3. számú táblázat 4. pontja alapján állapította meg. A határozatok ellen benyújtott fellebbezésben állította a felperes, hogy "a fuvarban töltött" időszakra vonatkozóan van csak ellenőrzési joga a hatóságnak, tevékenységigazoló lapot nem kellett kitöltenie, mert a kérdéses időpontokban a járművezetők nem szabadságon voltak, hanem szabadnapjukat - pihenőidejüket - töltötték, melynek igazolására a tachográf korong szolgál. Az alperes 2008. szeptember 31-én kelt 20030-73/2009.ált. számú határozatában a 20030-449/21/2008. számú határozatot, a 20000-75/2009.ált. számú határozatában a 20030-449/22/2008. számú határozatot helybenhagyta. Az elsőfokú hatóság álláspontjának fenntartása mellett kiemelte, hogy a járművezető a pihenőideje alatt is az 561/2006/EK rendelet hatálya alatt áll, ezért köteles tachográf korongot vezetni, melynek biztosítása és tachográf korongok vezetésének ellenőrzése a felperes, mint munkáltató feladata.

A felperes keresetében a másodfokú határozatok elsőfokú határozatokra is kiterjedő hatályon kívül helyezését kérte. Állította, hogy a pihenő idő nyilvántartása, a tachográf korongok kitöltése a gépjárművezetők feladata, ezért az e tevékenység elmulasztása miatt a felelősség őket terheli. Állította, hogy a tachográf korongok használatának ellenőrzését elvégezte, ezért jogszerűen nem marasztalható.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Hivatkozott arra, hogy a tachográf korongok vezetése a gépjárművezető feladata, míg a tevékenységigazoló lap kiállításának kötelezettsége a munkáltatót terheli. Megállapította, hogy a határozati marasztalás alapja az volt, hogy a gépjárművezetők nem rendelkeztek a kötelező pihenőidő nyilvántartásához szükséges tachográf korongokkal és így az ellenőrzött időszakban eltöltött pihenőidőre vonatkozóan sem tachográf korongot, sem tevékenységi lapot nem tudtak felmutatni, ezáltal a kötelező pihenőidő eltöltését nem tudták igazolni, mely felperes mulasztásaként értékelhető. A közúti közlekedéssel kapcsolatos egyes bírságok kivetésének részletes szabályairól és a bírságok felhasználásának rendjéről szóló 45/2005.(VI.23.) GKM rendelet 3.§ (2) bekezdés ba) pontja alapján jogszerűnek találta a felperesnek, mint a szállítási tevékenységet végző jármű tulajdonosának marasztalását a közúti közlekedésről szóló 1988. évi

I. törvény 20.§ (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott rendelkezések megsértése miatt.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte a jogerős ítélet, továbbá az alperesi határozatok elsőfokú határozatokra is kiterjedő hatályon kívül helyezését. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helytelenül állapította meg, mert nem vette figyelembe azt, hogy a gépjárművezetők az ellenőrzés időpontjában olyan jogszabálysértést nem követtek el, amely miatt a munkáltató bírságfizetési kötelezettsége fennállt volna, továbbá nem vette figyelembe, hogy a gépjárművezetők a teljes vezetési időre rendelkeztek kitöltött tachográf korongokat, és azokat be is mutatták. Utalt arra is, hogy a gépjárművezetők a pihenő idejük alatt az EK rendelet hatálya alatt állnak, a bejegyzést nekik kell elvégezni, e mulasztásért kizárólag ők tehetők felelőssé, különösen, hogy a tachográf korongokat rendelkezésükre bocsátotta, annak vezetéséről megfelelően kioktatta őket, e tevékenységüket ellenőrizte, ugyanakkor a korongra, mint személyes okmányra más személy bejegyzést nem is eszközölhet. A határozatokat és a jogerős ítéletet e körben az 561/2006/EK rendelet (EK rendelet) 4. fejezet 26. cikk 4. pont 2. bekezdés aa) alpontjában megfogalmazott előírásával ellentétesnek állította, ugyanakkor tévesnek minősítette azt az ítéleti megállapítást is, hogy a marasztalására azért került sor, mert a tachográf korongokkal a vezetők nem rendelkeznek.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte állítva, hogy a jogerős ítélet jogszerű és megalapozott. Kiemelte, hogy a felperes tulajdonában álló járműszerelvénnyel két vezetője a közúti ellenőrzés során sem tachográf korongot, sem tevékenységigazoló lapot nem mutatott fel, ezzel összefüggésben megszüntették a folyamatos vezetési idő, a napi, heti vezetési - illetve pihenő idő igazolásának kötelezettségére vonatkozó jogszabályi előírásokat. Utalt arra is, hogy a 2009. július 31. napjáig hatályos 57/2007. (III.31.) Korm. rendelet alapján az eljáró hatóság mérlegelési jogkörébe tartozott annak eldöntése, hogy az adott jogszabálysértés esetében az üzembentartóval vagy a jármű vezetőjével szemben indítja meg az eljárást, illetve szabja ki a bírságot. Fenntartotta, hogy a jogszabálysértésért a felperes felelős volt, e körben utalt a Legfelsőbb Bíróság jogegységi tanácsának végzésére, amely a szállítási vállalkozások felelősségének elsődlegességét mondta ki az EK rendelet 10. cikk (3) bekezdése alapján.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta és megállapította, hogy a jogerős ítélet nem jogsértő az abban hivatkozott okokból.

Az elsőfokú bíróság - a felülvizsgálati kérelem tartalma szerint hivatkozott - Pp. 206.§ (1) bekezdését nem sértette eljárása során és a jogerős ítélet nem ellentétes a 3821/1985/EGK rendelet 15. cikkét módosító EK rendelet 26. cikk 4. pont (2) bekezdés a) pontjában foglaltakkal, mely a gépjármű elhagyása esetén is a járművezető feladatává teszi a tachográf korong vezetését.

A hatósági ellenőrzés során a felperes két munkavállalója az ellenőrzést megelőző 28 napra a teljes vezetési és pihenési időt, továbbá ezen felül a két járművezető által állított szabadság idejét okiratokkal bizonyítani nem tudta, annak ellenére, hogy a 3821/1985/EGK rendelet 15. cikk (1) bekezdése alapján a tachográf (menetíró) készülékkel ellátott gépjármű vezetőjének minden olyan nap használnia kell a menetíró készüléket, amikor gépjárművet vezet. A feltüntetésre kerülő idő alatt - a felperesi állítással ellentétben - nemcsak a vezetési, de a pihenő időt is érteni kell. Az ezen felüli időben - így betegség, vagy szabadság ideje alatt, illetőleg olyan munkavégzés idejére, mely nem tartozik az EK rendelet hatálya alá - a 124/2005.(XII.29.) GKM rendelet 5.§ (9) bekezdés szerint a munkáltatónak kell igazolást kiadnia a saját - ellenőrizhető - nyilvántartásának adatai felhasználásával. Ezen közösségi és tagállami rendelkezések célja, hogy az ellenőrzés során a gépjárművezető az ellenőrzést megelőző 28 napja teljes körűen dokumentált legyen, és a hatóság a vezetési és pihenőidőre vonatkozó előírások megtartottságát ellenőrizni tudja. Ezt az ellenőrzést hiusítja meg, ha a gépjárművezető több napot érintően sem tachográf korongot, sem tevékenységigazoló lapot nem tud rendelkezésre bocsátani.

Az elsőfokú bíróság a közigazgatási határozatok törvényességét helytállónan állapította meg, mert a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 20.§ (1) bekezdés c) pontja szerint a vezetési időre, a pihenőidőre vonatkozó közösségi rendelkezések - így a menetíró készülék vezetésére vonatkozó előírások - be nem tartása miatt a jogsértés elkövetői bírságot kötelesek fizetni. Mulasztást követ el a szállítási vállalkozás, ha nem állít ki tevékenységigazoló lapot munkavállalói részére, ha azok szabadságon vannak. A felperes két gépjárművezetője hatósági meghallgatása során ezt a munkáltatói mulasztást állította, melyet a felperes vitatott ugyan, de azt nem bizonyította, hogy a gépjárművezetők nem voltak szabadságon, hanem pihenő idejüket töltötték, ezért az EK rendelet hatálya alatt álltak és a tachográf korongok vezetésére lettek volna kötelesek. A szállítási vállalkozó felelős azért is,

ha a munkavállalója részére nem biztosít elegendő mennyiségű korongot, vagy a munkavállalója nem tudja, hogy a pihenési idő alatt is vezetni kell a tachográf korongot, továbbá akkor is, ha nem ellenőrzi a munkavállalói e tevékenységét. A felperes sem a kioktatás, sem az ellenőrzés megtörténtét és annak megfelelőségét, továbbá azt sem bizonyította, hogy a kellő mennyiségű tachográf korongot bocsátott a gépjárművezetők rendelkezésére. A fentiekre figyelemmel és az EK. rendelet 10. cikk (3) bekezdése, valamint a 45/2005. (VI.23.) GKM rendelet 3.§ (2) bekezdés ba) pontja alapján - mely rendelkezések mind a szállítási vállalkozás, mind a gépjárművezető vétkességének megállapítását lehetővé teszik - jogszerűen jutott arra a következtetésre az elsőfokú bíróság, hogy a közigazgatási határozatok törvényesek, mivel a jogsértés elkövetése miatt a jármű tulajdonosával szemben jogszerűen indul eljárás. A fuvarozási tevékenységre vonatkozó előírások megsértője - kimentés hiányában a felperes - a Kkt. 20.§ (1) bekezdése alapján bírságot köteles fizetni, melynek összegét az 57/2007. (III.31.) Korm.rendelet 4.§ 3.táblázatának 4. pontja tételesen határoz meg.

A fentiekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott okokból, ezért azt a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségét megfizetni, és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján viselni a tárgyi illetékeljegyzési jog miatt le nem rótt felülvizsgálati illetéket.

Budapest, 2010. június 30.

Dr. Kaszainé dr. Mezey Katalin sk. a tanács elnöke,
Kincsó sk. előadó bíró, Dr. Kalas Tibor sk. bíró

Dr. Tóth